

[Glensgård]

ne, hvor den anden kun har ét. Det kan også være en fordel for kraftige, og det er i hvert tilfælde en fordel for færdselssikkerheden.

Nu er det jo ikke et spørgsmål om en grænse på netop 60 kg. Den er egentlig mindre interessant. Spørgsmålet er, om der overhovedet skal være en grænse, når man tænker på, at jo mere man hælder på knallerten af sikkerhedsudstyr, jo tungere bliver den. Ser man på de små knallerter, så vil man se, at stellet er bogstavelig talt, jeg er lige ved at sige gummiagtigt. Det er meget, meget blødt, og hvad sker der så? Ja, der sker nøjagtig det, at lige så snart den kommer ud for en hård belastning, så er vi ude i det problem, som hedder færdselsulykker, og det rammer i særdeleshed meget hårdt de mennesker, som skal benytte knallerten til og fra deres arbejde.

Jeg håber, hr. Otto Mørch forstår, at der er ikke noget, der hedder en social, lille knallert, når denne sociale, lille knallert giver flere ulykker end den socialt rigtige, store knallert.

Voigt (FP):

Jeg synes, enhver må kunne mærke hulheden i hr. Otto Mørchs argumentation. Uanset argumenternes styrke står han alligevel heroppe og fremkommer med noget forkert. Han siger stadig væk, at vi ikke har forsøgt at sandsynliggøre, at de store knallerter er de bedste – det sagde justitsministeren for øvrigt også – og der var, synes jeg, ligefrem en hadsk tone imod forslaget. Hvorfor skal man dog anlægge en så hadefuld holdning over for et forslag, hvor forslagsstillerne virkelig dybt og seriøst har arbejdet ud fra at højne færdselssikkerheden, hvor vi udelukkende kæmper for, at knallerterne skal bestå af de bedste materialer? Som der er redegjort for heroppe, kunne vi jo se nede i gården i de to dage, der nu er gået, hvilken betydning det har, at man har brede fælge, at man har teleskopstoddæmpere, skivebremsere og mange andre fordele.

Hr. Otto Mørch siger, at han har en rapport på 33 punkter, der klart dokumenterer, at lovforslagets bemærkninger er urealistiske. Jeg synes sådan set, det er uforskammet, at hr. Otto Mørch på nuværende tidspunkt, hvor vi skal til at gå til afstemning, påstår, at han fra branchefolk har 33 punkter, der imø-

degår dette forslag. Jeg vil tillade mig at sige til hr. Otto Mørch, at jeg tror ikke, det er branchefolk, der står bag ved det. Hvis det havde været tilfældet, så er jeg sikker på, hr. Otto Mørch nok skulle have bragt det op i udvalget. Jeg synes, det er uforskammet, at han nu ligesom lader det hænge i luften, at der er 33 punkter, der imødegår . . .

Formanden:

Uforskammet er et lidt stærkt ord.

Voigt (FP):

Jeg undskylder, at jeg sagde, hr. Otto Mørch var uforskammet. Det mener jeg ikke om hr. Otto Mørch, bestemt ikke. Jeg beklager, hr. formand. Hr. Otto Mørch er på mange områder en flink fyr. Men lad mig sige til hr. Otto Mørch, at jeg synes, han skulle redegøre lidt nærmere for de 33 punkter, således at tingets medlemmer ikke nu ved afstemningen tager stilling på grundlag af noget forkert. Jeg er sikker på, at de 33 punkter kan jeg imødegå heroppefra et for et, bare hr. Otto Mørch vil være så venlig at læse dem op.

Lindinger (EP):

Blot en lille teknisk detalje, som måske kan omvende nogle. Det er et faktum, det ved vi alle, at der pilles ved knallerterne, og at vi ser unge mennesker tune dem, således at de kan køre hurtigere, end det er lovligt. For de medlemmer, der gjorde sig den ulempe at gå ned og se på knallerterne, som var udstillet i gården i forgårs, var det ret tydeligt, og det blev klart understreget, at dette med at pille ved den større knallert er en helt anden sag. For det første er det meget vanskeligt, og for det andet er det yderst bekosteligt, idet der er adskillige meget kostbare dele, der skal udskiftes. Derfor vil vi simpelt hen ved at gå ind for den større knallert opnå, at vi i mindre grad kommer ud for disse uheldige ting, der sker, når man tuner en meget svag knallert op, så den kan køre alt for hurtigt. Også det har medført mange dødsulykker i dette land.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg er ked af ganske kort at måtte blande mig i det løbende slagsmål mellem hr. Voigt og hr. Otto Mørch, men da hr. Voigt inddrog